

Hvad agter arbejds- og socialministeren at foretage sig for at hindre den likviditetskrise, som vore forebyggende børneinstitutioner er inde i, fordi det tilskud, der ydes af stat og kommuner, betales bagud?

Fanny Jensen: Når jeg har rettet det spørgsmål til den højtærede arbejds- og socialminister, om hvad han agter at foretage sig for at hindre den likviditetskrise, som vore forebyggende børneinstitutioner er inde i, fordi det tilskud, der ydes af stat og kommuner, betales bagud, er grunden den, at jeg i den seneste tid er blevet bekendt med, at vore mange børneinstitutioner er kommet ud i en virkelig økonomisk krise. Den prisstigning, vi har haft i nogle år, virker i forbindelse med de stigende lønudgifter meget tyngende på den daglige drift. I februar og marts har institutionerne bogstavelig talt ikke penge. Jeg overdriver ikke meget, når jeg siger, at det første forskud, vi får fra stat og kommune, omtrent er brugt, når det kommer ind ad døren. Så slæber vi os igennem det nye år ved at optage private lån til dyre renter, og det er jo en stakket frist, vi derved opnår.

Jeg beder derfor den højtærede minister overveje muligheden af, at der enten indføres en pristalsregulering på den måde, at tilskuddet forhøjes i forhold til priserne, eller ydes tilskud efter det indsendte budget, som så kunne reguleres det følgende regnskabsår, eller ydes institutionerne et een gangstilskud, så der kunne skabes økonomisk balance. På basis af det indsendte regnskab kan overinspektionen jo nemt gøre op, hvad der skal bruges, for at man kan få gælden ud af verden. Man spekulerer på flere udveje for at komme ud af krisen. Skyggen fra det stadige økonomiske pres må ikke stjæle arbejdsglæden i vort forebyggende børneforsorgsarbejde, og det er den på vej til at gøre. Det er synd, fordi det er et virkelig samfundsnyttigt og gavnligt arbejde, bestyrelserne udfører uden at få det ringeste vederlag for det, udelukkende af interesse for sagen.

Det er derfor mit håb, at den højtærede

arbejds- og socialminister vil være behjælpelig med i den ekstraordinære situation, som institutionerne uden egen skyld er kommet i, at finde en udvej, så vi igen kan få den rigtige glæde ind i arbejdet.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): I anledning af det ærede medlem fru Fanny Jensens spørgsmål vil jeg gerne indledningsvis bemærke, at jeg er opmærksom på problemet angående de forebyggende børneforsorgsinstitutioners likviditetsvanskeligheder og nøje har fulgt udviklingen på dette område.

Som det vil være bekendt, står problemet i forbindelse med, at man med loven af 14. marts 1951 om ændringer i forsorsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg i overensstemmelse med forslaget i den af udvalget om forebyggende børneforsorg den 2. februar 1950 afgivne betænkning har opretholdt den tidligere ordning, hvorefter driftstilskuddet fra det offentlige beregnes på grundlag af udgifterne i det sidst forløbne regnskabsår. Denne beregningsmåde indebærer også meget betydelige administrative fordele fremfor en ordning, hvorefter tilskuddet ydes i forhold til udgifterne i samme finansår.

Ulemperne ved den gældende beregningsmåde er imidlertid, at institutionerne i tilfælde af stigninger i prisniveauet i det løbende finansår udover de ved forsorsloven forudsatte 30 pct. — ved fritidsvirksomheder 20 pct. — af udgifterne principielt selv fuldtud må bære udgiftsstigninger ved deres egne midler og først og fremmest må fastsætte forældrenes betaling således, at man vil kunne dække den del af de forventede udgifter, som institutionerne selv må bære. På grund af prisniveauets fortsatte stigning — navnlig stigningen i lønningsudgifterne — har en række institutioner dog i de senere år trods ret betydelige takstforhøjelser haft underskud og alvorlige likviditetsvanskeligheder, som det i vidt omfang har været nødvendigt at afhjælpe ved ydelse af ekstraordinær støtte af den rådhedssum, der ifølge forsorslovens § 127,